

۲ والیبال صعود با رویای سکو

وجود اینکه هیچ بازی تدارکاتی پیش از حضور در این مسابقات نداشتند اما در همان دوبازی اول مقابل چین تاییه وقزاقستان به هماهنگی رسیدند وبا پیروزی قاطعانه برابر چین میزبان بدون واگذاری حتی یک ست به مرحله نیمه‌نهایی صعود کردند. اتفاقی که البته قابل پیش بینی به نظر می‌رسید اما در نیمه‌نهایی ورق برگشت. حریف ایران در مرحله نیمه‌نهایی کره جنوبی بود که بالاتر از استرالیا صعود کرده و حریف ایران شده بود. کار در بازی نیمه‌نهایی برای ایران گره خورده و چیزی نمانده بود که تمام تلاش‌های ریز و درشت اهالی این رشته از بین برود. چشم‌بادامی‌ها ایران را تحت فشار قرار دادند و چه بسا اگر مصدومیت مصلحتی کاپیتان تیم ملی و ایجاد وقفه در جریان بازی نبود، حالا باید به دنبال دلایل ناکامی تیم ملی می‌گشتیم اما در نهایت ورق برگشت و ایران در یک دیدار نفسگیر و فرسایشی با نتیجه ۳-۲ بر کره جنوبی غلبه کرد و راهی فینال شد. اتفاقاتی که پیش از فینال رخ داد، سبب شد تا ملی‌پوشان با انگیزه مضاعف وارد میدان شوند. شاگردان کولاکوویچ در فینال مقتدرانه ظاهر شدند و اجازه خودنمایی به حریف ندادند و ۳ بر صفر چین را مقابل چشم هوادارانش شکست دادند. دیوار چین در جیانگمن فرو ریخت و همای سعادت روی شانه ملی‌پوشان ایران نشست؛ به این ترتیب بلندقامتان ایران بلیت پرواز به المپیک ۲۰۲۰ توکیو را قطعی کردند و حالا خود را در جمع مدعیان می‌بینند.

با وجود این صعود نفسگیر حالا همه از والیبال انتظار درخشش در توکیو را دارند. تجربه گرانقیمت حضور در المپیک قبلی و تیمی که استخوان بندی اصلی‌اش تغییر نکرده و با چند جوان با استعداد تجهیز شده، این توقع را به وجود آورده که والیبال در المپیک بتواند طلسم شکن شده و روی سکو برود؛ آنچه‌یکی از اهداف رئیس فدراسیون نیز محسوب می‌شود. اهالی این رشته هنوز تابلوی داخل اتاق داور زنی را فراموش نکرده‌اند؛ تابلویی که در بخش اهداف مدنظر فدراسیون، حضور روی سکو المپیک نوشته شده بود. هدفی که البته تحقق آن دشوار است؛ یک مأموریت غیر ممکن.

بعد از ناکامی در صعود به مرحله دوم جام جهانی، امید خیلی‌ها برای المپیک شدن دوباره تیم ملی بسکتبال به مو بند شده بود. باید خیلی از عوامل دست به دست هم می‌داد تا این مهم برای بسکتبال ایران محقق می‌شد. ایران نخستین پیروزی خود را در جام جهانی بسکتبال در این مرحله با نتیجه ۷۱ بر ۶۲ برابر آنگولا کسب کرد اما برای صعود نیاز به یک معجزه بود بخصوص که رقیب اصلی ایران یعنی چین میزبان هم در بدترین حالت، شرایط بهتری داشت اما در حساس‌ترین روز جام جهانی برای بسکتبال ایران، همه اتفاقات به نفع ما رقم خورد؛ تونس مقابل آنگولا پیروز شد، نیجریه که با توجه به برد تونس شانس صعود به المپیک را داشت، برای غلبه بر چین انگیزه بیشتری گرفت و در عین ناباوری میزبان را در خانه خود زمینگیر کرد و در نهایت ایران هم با اختلاف امتیازی بالاتر از آنچه نیاز داشت، با نتیجه ۹۵ بر ۷۵ فلیپین را شکست داد تا معجزه رقم خورده و ایران به المپیک صعود کند و سومین حضور ایران در فستیوال ۵ حلقه‌ای رقم بخورد.

المپیک ۱۹۶۸ انگلستان اولین حضور بسکتبال در میادین المپیک بود که با سهمیه و ایلدکارت انجام شد اما تیم ملی اولین حضور المپیک با کسب سهمیه را در المپیک ۲۰۰۸ پکن تجربه کرد و بعد از ۱۲ سال در همین شهر و برای دومین بار سهمیه المپیک را گرفت تا پکن به‌نوعی شهر آرزوهای بسکتبال باشد.

برای توکیو ۲۰۲۰ بسکتبال ایران شانسی برای حضور به مرحله پایانی و احیاناً سکو ندارد اما هدف‌گذاری فدراسیون برای تیم ملی صعود از مرحله گروهی و حضور در دور دوم است؛ اتفاقی که اگر شکست در ثانیه‌های پایانی دست از سر ایران بردارد می‌تواند محقق شود و یک نتیجه ایده‌آل برای آسمانخراش‌ها در المپیک رقم بخورد. آنچه نسل طلایی بسکتبال ایران استحقاق آن را دارد؛ تیمی پرستاره با یک پایان‌بندی جذاب.

به مصاف بحرین، سخت‌ترین حریف این گروه و مدعی جدی صعود بود. در این بازی شاگردان حبیبی پابه‌پای حریف مدعی پیش آمدند اما کم‌تجربگی و چند اشتباه کوچک و بزرگ آنها را از حریف عقب انداخت تا در نهایت بحرین با نتیجه نزدیک ۲۹ بر ۲۶ پیروز شود.

سه تیم ایران، بحرین و کره جنوبی شانس صعود به مرحله بعد را داشتند اما در روز پایانی اتفاقات عجیبی رخ داد. با توجه به نتایج قبلی این گروه، اگر بحرین، کره جنوبی را شکست می‌داد سرگروه می‌شد و همراه ایران به دور بعد صعود می‌کرد. اگر کره جنوبی با تفاضل بیشتر از ۲ گل برابر بحرین پیروز می‌شد، بحرین شانس صعود را از دست می‌داد و ایران و کره جنوبی راهی دور بعد می‌شدند. بهترین حالت برای بحرین شکست با اختلاف یک گل بود، چراکه نه تنها از گروه دوم صعود می‌کرد بلکه به‌عنوان سرگروه در دور بعد برابر قطر مدعی قرار نمی‌گرفت و عجیب اینکه دقیقاً همین نتیجه ثبت شد! کره جنوبی با حساب ۳۱ بر ۳۰ بحرین را شکست داد تا هر دو تیم به‌همراه هم به دور بعد صعود کنند و ایران در عین ناباوری با تساوی ۳۶ بر ۳۶ مقابل کویت از صعود به مرحله بعد بازماند. در پایان این رقابت‌ها هندبال ایران پنجم شد و همانند ادوار قبلی از صعود به المپیک بازماند. نتایج این رقابت‌ها نشان داد ایران از گردونه مدعیان جدی و طراز اول هندبال آسیا مدت‌هاست فاصله گرفته و عقبگرد محسوسی داشته. تیمی که با لشکر ستاره‌هایش می‌تواند همانند والیبال تیمی بی‌رقیب در قاره پهناور باشد که حتی قطر چندملیتی نیز نتواند به گردش برسد اما ضعف مدیریتی و تشکیلاتی هندبال را چنان عقب انداخته که حتی راهی به جمع ۴ تیم برتر آسیا ندارد. حقیقتی که چند هفته بعد این بار در رقابت‌های قهرمانی آسیا و انتخابی جهانی در تایلند بار دیگر به‌عینه اثبات شد تا دیگر همه باور کنند که هندبال ایران برای رسیدن به موفقیت راه درازی را در پیش دارد؛ مسیری که شرط موفقیت در آن یک مدیریت موفق و مقتدر است.

والیبال بعد از حضور نوبرانه در المپیک ریو ۲۰۱۶، برای المپیک ۲۰۲۰ برنامه‌های فراوانی داشت و یکی از کاندیداهای اصلی حضور در توکیو بود اما حدفاصل این ۴ سال اتفاقات عجیب و غریب و ریز و درشت از تغییر سرمربی گرفته تا نابسامانی در مدیریت فدراسیون سبب شد از هدف خود دور بماند و سرانجام به زحمت جواز صعود به المپیک را بگیرد. شاگردان ایگور کولاکوویچ برای حضور در میدان بزرگی به نام المپیک دو تورنمنت پیش روی خود داشتند؛ اولی در روسیه و دومی در چین. والیبالیست‌ها در شرایطی راهی انتخابی المپیک در روسیه شدند که افراد زیادی به المپیک شدن این تیم در روسیه خوش بین نبودند، چراکه همه تیم میزبان را شانس اول صعود می‌دانستند. رقابت‌های گروه - انتخابی المپیک در شهر سن پترزبورگ با حضور ایران، کوبا، مکزیک و روسیه برگزار شد. روس‌ها که چند هفته پیش از آن بدون حضور ستاره‌های خود به عنوان قهرمانی لیگ ملت‌ها و جایزه یک میلیون دلاری این تورنمنت رسیده بودند، با توجه به اضافه شدن نفراتی چون دی‌متری موزر سکی، ماکسیم میخائیلوف، الکساندر بوتکو و... بخت نخست صعود به المپیک بودند. بازی نخست مقابل کوبا سخت و دشوار بود و ترکیب اصلی تیم ملی به زحمت توانست از سد کوبای جوان بگذرد. در بازی دوم مقابل مکزیک تیم دوم ایران به سادگی موفق شد از پس این تیم بر بیاید. دیدار آخر ایران برای رسیدن به المپیک مقابل روسیه میزبان بود و روس‌ها که با تمام قوا وارد میدان شدند با غلبه بر ایران بلیت توکیو را برای خود رزرو کردند. اگرچه ایران با وجود شکست مقابل این تیم بازی خوب و چشم‌نوازی را ارائه کرد اما این پایان کار برای والیبال ایران نبود، چراکه شاگردان کولاکوویچ یک شانس دیگر داشتند. سرقامتان ایران با قهرمانی در رقابت‌های قهرمانی آسیا به پیکارهای انتخابی المپیک در قاره کهن راه پیدا کردند؛ رقابت‌هایی که به میزبانی جیانگمن چین برگزار شد.

ایران در مرحله مقدماتی این رقابت‌ها با تیم‌های چین تاییه، قزاقستان و چین همگروه بود و مسابقات آرام آغاز کرد. ملی‌پوشان والیبال ایران با

بسکتبال برای صعود به المپیک مسیر دشواری را پیش‌رو داشت. مسیر سهمیه المپیک از جام جهانی چین و مصاف با غول‌ها می‌گذشت. بسکتبال ایران در چند سال اخیر در تورنمنت‌های مختلف عملکردی را از خود به جای گذاشته بود که با استناد به آن رسیدن به المپیک رویایی دور دست به نظر می‌رسید.

ایران در چند وقت اخیر تورنمنت‌های مهمی از بازی‌های آسیایی گرفته تا انتخابی جام جهانی از مشکل کوچینگ در بازی‌های حساس رنج می‌برد. تیمی که در بازی‌های کلیدی و سرنوشت‌ساز همیشه از رقبا جلو می‌افتاد، ناگهان برتری خود را از دست می‌داد و با شکست به رختکن می‌رفت؛ اتفاقی که توالی آن در تورنمنت‌های مهم و بازی‌های سرنوشت‌ساز ثابت می‌کرد که از ضعف فنی رنج می‌بریم و همین نقیصه رویای صعود به المپیک را مبهم و غیرقابل باور نشان می‌داد.

ایران در مرحله گروهی جام جهانی با پورتوریکو، تونس و اسپانیا همگروه بود و این معضل کلیشه‌ای دوباره گریبان ما را گرفت. در بازی نخست برابر پورتوریکو عالی آغاز کردیم و حتی از حریف نزدیک به ۲۰ امتیاز پیش افتادیم اما بسان تمام بازی‌های مهم اخیر در ثانیه‌های پایانی کم آوردیم و با نتیجه ۸۱ به ۸۳ باختیم. بازی دوم برابر تونس نماینده آفریقا آسان‌ترین بازی آسمانخراش‌ها محسوب می‌شد اما زیر سایه سنگین شکست ایران در بازی نخست، تیم بی‌روحیه ایران بازی را با نتیجه ۶۷ بر ۷۹ باخت تا شانس صعود ایران به مرحله دوم از بین برود. در بازی آخر گروهی اسپانیا یکی از مدعیان جام که صعود خود را قطعی ساخته بود، تیم دوم خود را به زمین فرستاد و ایران نیز بازی را بهتر آغاز کرد تا جایی که حریف شوکه شد و این ایران بود که نیمه نخست را با برتری به رختکن رفت اما مثل همیشه در پایان بازی بازنده بود و با نتیجه ۶۵ بر ۷۳ بازی را واگذار کرد تا با ۳ شکست تلخ و بدون برد مرحله گروهی را به پایان ببرد.

۳ بسکتبال معجزه پای دیوار چین

۴ هندبال ناکامی کلیشه‌ای

برای رشته‌ای که تا کنون حضور در المپیک را تجربه نکرده، رویای صعود به توکیو ۲۰۲۰ با توجه به شرایط موجود دور دست‌تر از حد تصور به نظر می‌رسید. رشته‌ای که در سال‌های اخیر رنگ ثبات و آرامش را به خود ندیده و از منظر سازمандهی و لجستیکی و حتی توجه و حمایت با بقیه رشته‌های تویی از جمله بسکتبال و والیبال فاصله بعدی دارد، برای رسیدن به المپیک راه درازی را پیش‌روی خود می‌دید. هندبال از منظر نیروی انسانی بی‌تردید بهترین وضعیت را داراست. حضور یک دو چین ملی پوش در تیم‌های اروپایی ثابت می‌کند که هندبال از منظر کیفی و کمی از شرایط فوق‌العاده‌ای سود می‌برد اما در طول این سال‌ها هرگز از این پتانسیل بی‌نظیر و باکیفیت استفاده نشده و هندبال به‌جای موفقیت تنها ناکامی را تجربه کرده.

تغییر پایی مدیران و عدم ثابت مدیریتی بی‌تردید بزرگ‌ترین لطمه را به هندبال زده؛ رشته‌ای که همیشه بدترین مدیران بر آن ریاست کرده‌اند و نتیجه همین رویکرد غلط، عقب‌ماندگی هندبال است. هندبال بعد از یک دور باطل با مربیان خارجی نه‌چندان بزرگ و متوسطی چون عرفان، رافائل و ماچک دست آخر روی به مربی ایرانی آورد و علیرضا حبیبی به‌عنوان سرمربی این تیم برای حضور در رقابت‌های انتخابی المپیک در قطر انتخاب شد. با توجه به این انتخاب ضرب‌الاجلی، هندبال تقریباً هیچ تدارک ویژه‌ای نیز برای رقابت‌ها نداشت. از سوی دیگر مثل همیشه حضور لژیونرها برای این رقابت‌ها با مشکل روبه‌رو بود تا هندبال با یک تیم جوان و کم‌تجربه نسبت به همه سال‌های اخیر به قطر برود.

ایران در انتخابی قطر در سخت‌ترین گروه رقابت‌ها با حضور کره جنوبی، بحرین و کویت قرار داشت اما در دوحه ایران بازی‌ها را امیدوارکننده و با یک برد بزرگ آغاز کرد و در آخرین ثانیه‌ها توانست با نتیجه ۲۸ بر ۲۷ کره جنوبی مدعی را شکست دهد تا با امیدواری بیشتری